

[Svend Aage Jensby]

stændig bevidst om sin sygdom og smitter en anden person med HIV, efter denne bestemmelse, som den nu bliver formuleret, ikke kan straffes.

Det er Det Konservative Folkeparti, det er Venstre, det er Fremskridtspartiet afgørende imod, og jeg tror ikke, der i det ganske land er ret mange vælgere – ej heller blandt Socialdemokratiets – der overhovedet støtter dette ændringsforslag.

Jeg kan ikke lade være med at stille mig spørgsmålet: Hvordan kan Kristeligt Folkeparti, og hvordan kan CD gå med til dette ændringsforslag, som vil gøre § 252 til et stort slag i luften?

Jeg undrer mig over det, men det er sagen. Enhver jurist vil sige, at den bestemmelse får et så snævert anvendelsesområde, at den er illusorisk.

Derfor tager vi i de tre nævnte partier stærkt afstand fra ændringsforslaget, og vi mener, der er behov for, at ministeren under en fornyet udvalgsbehandling nærmere redegør for, hvad der egentlig bliver tilbage af anvendelsesområdet for bestemmelsen. Hvad ligger der i »gentagne gange« osv.?

Derfor ønsker vi fornyet udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg sagde i mit indlæg for lidt siden, at vi havde lyttet til deputationerne med særlig intensitet. Jeg troede egentlig, det gjaldt hele udvalget. Jeg kan heller ikke vide, om hr. Svend Aage Jensby ikke også har lyttet med intensitet, men han har øjensynlig ikke forstået, hvad der blev sagt.

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Aage Jensby, om det slet ikke gjorde noget som helst indtryk på ham at høre, at når det drejer sig om ægtepar, hvor den ene er HIV-smittet, ægtepar, der jo ofte vil have børn, og som derfor ofte vil have en helt, helt særlig interesse i ikke at smitte partneren, må et sted mellem 40 og 50 pct. af dem sige: Nej, det kikser for os indimellem. Vi kan ikke være hundrede procent konsekvente.

Det er just baggrunden for, at denne bestemmelse ikke skal anvendes i tide og utide, men kun over for det groft uansvarlige og hensynsløse.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Vi er herinde ikke enige om AIDS-politik. Kristeligt Folkeparti har nogle særlige synspunkter på mange områder, men der er én ting, det er lykkedes at få et sammenhold i regeringen om, og det er det groft uansvarlige. Desværre var det ved at glippe, så vi intet forslag fik. Derfor fastholdt Kristeligt Folkeparti: Vi skal have et forslag i denne samling. Og det betyder så også, at vi var villige til at gå ind og samarbejde om at finde ud af, hvad vi kunne enes om.

Alternativet havde været intet forslag. Derfor mener vi, at vi viste os ansvarlige, og vi synes også, at forslaget fremhæver det groft uansvarlige. Det er jo det, det drejer sig om.

Så må vi ikke glemme, at modparten, hvad enten det er kvinden eller manden – den voksne – er fuldt ansvarlig for sig selv. Der kan være tale om at være groft uansvarlig over for ikke bare en mindreårig, det kan også være en, der måske ikke er så godt begavet, og som er over 15 år. Der kan være nogle tilfælde, hvor man virkelig har udvist stor hensynsløshed over for modparten. Det er jo det, det drejer sig om. Man må ikke tilsidesætte den enkeltes ansvar over for sig selv.

Vi fastholder, at vi gerne vil have registrering om AIDS. Vi vil mange ting med hensyn til HIV og AIDS, men i dette her tilfælde har vi sagt: Vi ønsker at få det forslag, sådan at dommerne får en mulighed for at bruge det. Så kan man komme med et nyt forslag i den nye samling fra de andre partiers side, og jeg er sikker på, at det også vil blive støttet fra vores side.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Må jeg først til fru Dorte Bennedsen sige: Hvis man læser bemærkningerne og i øvrigt læser selve lovteksten, fremgår det klart, at i den situation, som fru Dorte Bennedsen omtalte, var lovforslaget i sin oprindelige formulering uanvendeligt. Der ville ikke kunne straffes. Det fremgår af bemærkningen side 4 øverst, hvor der bl.a. står:

»Et gyldigt samtykke fritager således for strafansvar efter § 252, stk. 2.«

Og midt i højre spalte på samme side står der: